

F.t. beslutn. om en ny ungdomsboligpolitik

mien til at hænge sammen har måttet spare for meget på vedligeholdelse/henlæggelser.

Et loft som det foreslåede og mulighed for økonomisk genopretning vil naturligvis indebære en øget udgift til ordningen i 1986, hvilket regeringen må tage højde for.

Ad d. Beboerne på kollegier/ungdomsboliger har i dag alt for ringe indflydelse på deres egen boligsituation, deres eget kollegium. Sammenlignet med f.eks. almennyttigt byggeri, især andelsboligforeninger, er tilstanden helt uholdbar, idet kollegianerne kun har ret til en tredjedel af pladserne i kollegiets bestyrelse.

Derfor må der for det første indføres beboervalgt flertal i kollegiebestyrelsen (mindst $\frac{2}{3}$ af pladserne), og desuden må det sikres, at beboermødet/kollegianerrådet som minimum får samme

rettigheder, som afdelingsmødet har i en almennyttig boligafdeling (boligbyggerilovens § 15, stk. 8-12).

Endelig må en sikring af beboerdemokratiet medføre, at boligbyggerilovens bestemmelser om indgreb mod huslejeaktioner (§ 77) og bestemmelsen, der giver boligministeren adgang til at sætte kollegiebestyrelsen under administration (§ 74, stk. 3), ophæves. Såfremt beslutningsforslagets punkt c føres ud i livet, og såfremt der sikres holdbare løsninger for de kollegier, der rammes af betonskader eller andre store økonomiske vanskeligheder, vil der jo næppe heller kunne opstå en situation, hvor en minister ville fristes til at bruge disse bestemmelser. En sådan situation ville kun opstå, såfremt problemerne ikke løses, det vil sige, såfremt kollegianerne fortsat lades i stikken.